

PRVA NAGRADA NA KONKURSU „OTVORI KNJIGU, OTVORI SVIJET“

„Zaustavite planetu,

ja hoću da izađem,

idem u vječnu skitnju između zvijezda“

Zaustavite planetu, hoću da izađem, dosadilo mi je više ovo monotono prebivalište. Dosadilo mi je svaki dan da gledam čas zelenilo, čas more, a između kamen i asfalt. Priroda, moram priznati, ima veoma duboku maštu kada stvara, a i čovjeku se mora odati priznanje kada izvaja svoj dom prkoseći joj, ali mene ova dva umjetnika ne zanimaju. Naprotiv, ja želim da se divim onoj umjetnosti što je daleko, daleko iznad nas.

Ja hoću da izađem, da idem u vječnu skitnju među zvijezde, jer to je ono što rasplamsava moj um. Kad pogledam gore, tokom onih tihih noći, i vidim to crno platno ukrašeno svjetlima, ja na zemlji više nisam. Ja lebdim kroz tminu što je zovemo svemir, dišem punim plućima, a misli mi lete ispred mene. Rijetko kad ih pohvatam, jer one čas budu na Mjesecu, pred Suncem, nekoj planeti kojoj ne znam oblik, a opet mogu da je zamislim. Usled sveg tog crnila ja vidim sijaset boja, svjetlost kako preleće s jednog kraja mog uma na drugi, a granice nema. A ponekad, moje misli leže na krajevima crne rupe, te očaravajuće pojave, gdje tama guta tamu, svjetlo, i sve između.

Idem u vječnu skitnju između zvijezda, jer ovdje dolje mog interesovanja nema. Ove skulpture i slike, što ruku prirode, što čovjeka, neka gleda i divi im se ko hoće, ne zamjeram im. Na tlu ima dovoljno ljepote da svaku dušu ispuni srećom, ali ja želim nešto više. Ja želim da sjedim u centru svemira i gledam oko sebe djela, neka mlada, neka stara, neka tek nastala, ali sva podjednako zadivljujuća u svom sjaju.

Nikola Jontes